

have lagt til Side, lige saa lidt antager jeg, at det vil ske i Fremtiden, naar de faa en ærlig og sandfærdig Fremstilling af, hvad der sker. Jeg kan slutte mig til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds deri, at naar man giver Meddelelsen til Personer i Udlandet, bør man give en sandfærdig og rigtig Fremstilling af, hvad der er sket, og saa skal man fortælle, at medens vi hidtil have anvendt Legemsstraf for Børn og unge Mennesker for Tyveri, anvende vi den nu forsøgsvis i en kort Aarrække for grove og gentagne Voldsbrydelser. Jeg antager, at Folk, der have en lille Smule Omløb i Hovedet, ville forstaa, at det ikke er et Tibageskridt der herved sker.

Det blev udtalt af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, at det var ikke noget sagligt Flertal, der samlede sig om Bestemmelsen i § 5, det var politiske Hensyn, der gjorde sig gældende. Jeg vil sige, at jeg har vel mere end noget andet Medlem af dette Ting, bortset fra Justitsministeren, medvirket til, at denne Lov kom i Stand, og enhver, der har haft Lejlighed til at følge denne Sags Gang, vil kunne se, at det er et sagligt Hensyn, der for mig har gjort sig gældende. Det er den Omstændighed, at jeg tillægger de Fremskridt, som det lykkes gennem denne Lov at faa, saa stor Betydning, at jeg under disse Forhold ikke nærer Betænkelse ved at imødekomme den højtærede Justitsministers Ønske om at forsøge, hvad Legemsstraf kan udrette overfor Voldsbrydere.

Naar det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) kom ind paa en Karakteristik af den højtærede Justitsministers Person, da er det noget, som jeg ganske skal lade ligge, men naar han fortalte om, at „vi“ havde afvistet Justitsministeren den Indrømmelse, at Bestemmelsen om Legemsstraffen kun skal vare i 6 Aar, er dette jo en ren Fabel. De Gøder, som denne Lov indeholder, ere ikke afvristede Ministeren af de Medlemmer, som aldeles ikke vilde have med Sagen at gøre, men vi, som have arbejdet i Sagen for at faa Sagen fremmet, vi have formaaet Ministeren til at gøre disse Indrømmelser. Jeg skal særlig sige, naar der tales om politiske Hensyn, at det er en fuldstændig Forvanskning af de virkelige Forhold, naar man tilskriver de politiske Hensyn, at nogle af de Medlemmer, der i Fjor stemte mod Prygleparagraffen, i Aar kunde sige: Stemmer ikke! Jeg maa sige, at det vilde have været logisk

og korrekt efter min Mening, om alle de, der i Fjor sagde: „Stemmer ikke“ til selve Loven, i Aar havde sagt: „Stemmer ikke“ til Bestemmelsen om Legemsstraffen. Thi det maatte staa os klart i Aar efter den Stilling, Landstinget havde taget, at vi ikke kunde vente at faa Loven gennemført uden denne Bestemmelse. I Fjor kunde vi kun henvise til Justitsministeren, og om ham kunde man med nogen Føje sige, at vi maatte kunne paavirke ham saa stærkt, at han kom til at se anderledes paa Sagen. Men lige overfor Landstingets stærke Tilslutning til Bestemmelsen om Legemsstraf er der ingen Grund til at tro, at vi kunne faa et Lovforslag som dette gennemført, naar vi udtaage § 5.

Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) talte om, at der var foruden Pryglene „Biting“ i Loven. Det ærede Medlem maa jo anse det for en Biting, at Børn og unge Mennesker nu blive ansete med Legemsstraf. Jeg tror nu nok, at naar det gælder om Følelser paa dette Punkt, kan jeg nok staa Maal med det ærede Medlem. Men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det ærede Medlem for Kalundborg mente, at dette Lovforslags Vedtagelse og Stadfæstelse vilde blive en Hindring for Straffelovens Revision, og han argumenterede i saa Henseende derhen, at vi ikke kunde faa en Revision af Straffeloven færdig i de første 6 Aar. Men det ærede Medlem maa jo vide, at det at forberede en Revision af Straffeloven tager ordentligvis adskilligt mere end 6 Aar, saa det, at vi ikke havde Udsigt til at faa den i Løbet af de første 6 Aar, hvis vi nu skrede til at forberede den, er ikke noget, der skyldes denne Lov. Men hvis vi ikke fik den foreliggende Lov, saa vilde den højtærede Justitsminister jo ikke stille sig imødekommende overfor Ønsket om en Revision af Straffeloven, og saa var en saadan altsaa skudt ud i en ubestemt Fremtid.

Det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) dvælede stærkt ved denne „falske Linie“, vi her ere komne ind paa. Men naar man vil bestemme den Linie, som dette Lovforslag kommer ind paa, maa man ikke blot se hen til den Legemsstraf, vi indføre, men ogsaa til den Legemsstraf, vi afskaffe. Det ærede Medlem talte om, og flere have talt derom, at man ikke skal købe Fremskridt med Tilbagegang. Det vil vist være vanskeligt for det ærede Medlem at begrunde sin tidligere